SERIES XVII LECTURE VII

בס"ד

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

- 1. Athaliah, the daughter of Ahab, became the ruler of Judah upon the death of Ahaziah, even though she was not a descendant of king David. Explain how this happened. Who was the rightful heir to the throne?
- 2. Who killed Zechariah the son of Jehoiada? Why was he killed?
- 3. Azariah (Uzziah), king of Judah, became a leper and was relieved of his position. What did he do that precipitated such a punishment?
- 4. Describe the final days of the kingdom of Israel.
- 5. How did Ahaz, king of Judah, compare with his predecessors?

This and much more will be addressed in the seventh lecture of this series: "Renaissance in Judah and the Fall of Israel".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it, as well, as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the memory and *Li-ilui Nishmas* טובה חיה בת אברהם ע"ה Mrs. Tillie Adler of blessed memory

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XVII Lecture #7

RENAISSANCE IN JUDAH AND THE FALL OF ISRAEL

I. Athalia and Joash

וַעָתַלְיָה אָם אָחַזִיָהוּ רָאָתָה כִּי מֶת בִּנָה וַתַּקָם וַתִּאַבֶּר אֶת כַּל זָרַע הַמַּמְלְכָה: וַתְּקָח יְהוֹשֶׁבַע בַּת הַמֶּלְך יוֹרָם אָחוֹת אָחַזִיָהוּ אָת יוֹאָשׁ בֶּן אָחַזִיָה וַתִּגִנֹב אתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַמּוּמָתִים אתוֹ וְאֵת מֶנְקְתּוֹ בַּחַדֵּר המטות וַיַּסְתָּרוּ אתוֹ מַפָּנֵי עַתַלֹיָהוּ וַלֹא הוּמַת: וַיְהִי אתַה בִּית ד׳ מַתַחַבֵּא שֵׁשׁ שַנִים וַעַתַלְיַה מֹלְכֵת עַל ָהָאָרִץ: וּבַשַּׁנָה הַשָּׁבִיעִית שַׁלַח יָהוֹיָדֶע וַיְּקָח | אָת שַרִי הַמֵּאוֹת לַכַּרִי וְלַרָצִים וַיָּבֵא אֹתַם אֶלַיוֹ בֵּית ד׳ וַיָּכָרת לָהֶם בָּרִית וַיַּשָׁבַּע אתָם בָּבֵית ד׳ וַיַּרָא אתַם אֶת בֶּן הָמֶּלֶךְ: וַיְצֵוָם לָאמר זָה הַדְּבַר אָשֶׁר תַּעֲשׁוּן הַשָּׁלְשִׁית מָכֵּם בַּאֵי הַשַּׁבַּת וְשֹׁמָרֵי מִשְׁמֵרֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ: וְהַשִּׁלְשִׁית בְּשַׁעַר סוּר וְהַשְּׁלְשִׁית בַּשַּׁעַר אַחַר הַרָצִים וּשְׁמֶרתָם אָת מִשְׁמֶרת הַבַּיִת מַסָּח: וּשְׁתֵּי הַיָּדוֹת בַּכֶם כֹּל יִצְאֵי הַשְּׁבַּת וְשָׁמֶרוּ אָת מִשְׁמֵרת בִּית ד׳ אֵל הַמֶּלֶך: וָהָקַפָּתֵם עַל הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ וְכַלַיוֹ בִּיָדוֹ וְהַבַּא אֵל הַשְּׁדֵרוֹת יוּמַת וְהִיוּ אֵת הַמֵּלֶךְ בְּצָאתוֹ וּבְבֹאוֹ: וַיַּעֲשׁוּ שַׂרֵי הַמֵּאוֹת כָּכל אֲשֶׁר צָוָה יְהוֹיָדְע הַכֹּהֶן וַיְּקְחוּ אִישׁ אֶת אֲנַשִׁיו בַּאֵי הַשְּׁבָּת עם יצָאֵי הַשַּׁבַּת וַיַּבֹאוּ אֵל יָהוֹיַדַע הַכֹּהָן: וַיִּתֵּן הַכֹּהֶן לְשַׁרֵי הַמֵּאוֹת אֵת הַחֲנִית וְאֵת הַשְּׁלַטִים אֲשֶׁר לַמֵּלֶך דָוָד אָשֶׁר בָּבֵית ד׳: וַיַּעַמְדוּ הַרָצִים אִישׁ | וְכַלַיוֹ בִּיַדוֹ מְכֵּתֶף הַבַּיִת הַיְמַנִית עַד כָּתֶף הַבַּיִת הַשְּׁמֵאלִית לַמִּזְבֵּחַ וְלַבַּיִת עַל הַמֶּלֶךְ סָבִיב: וַיּוֹצָא אֶת בֵּן הַמֶּלֶךְ וַיְּתֵּן עַלַיו אֶת הַנָּזֵר וְאֶת הַעָדוּת וַיַּמְלְכוּ אֹתוֹ וַיָּמַשְׁחָהוּ וַיַּכּוּ כַף וַיֹּאמָרוּ יִחִי הַמֶּלֶךְ: וַתְּשָׁמַע עַתַלְיַה אָת קוֹל הַרַצִין הַעָם וַתַּבא אֵל הַעָם בֵּית ד׳: וַתֶּרָא וְהָנֵּה הַמֶּלֶךְ עֹמֶד עַל הַעַמוּד כַּמִּשְׁפָּט וְהַשַּׁרִים וְהַחֲצֹצְרוֹת אֵל הַמֵּלֶךְ וְכַל עַם הַאָּרֵץ שַׁמֵחַ וְתֹקֵעַ בַּחֲצֹצִרוֹת וַתִּקְרַע עָתַלִיָה אֵת בָּגָדֵיהָ וַתִּקְרָא קְשֶׁר קָשֶׁר: וַיִּצֵו יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֵת שָׁרֵי הַמֵּאוֹת | פַּקְדֵי הַחַיִל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוֹצִיאוּ אֹתָהּ אֶל מִבֵּית לַשְּׁבֵרת וְהַבָּא אַחֲרִיהָ הָמֵת בֶּחָרֶב כִּי אָמַר הַכֹּהֶן אַל תּוֹּמַת בִּית ד׳: וַיָּשָׂמוּ לָה יָדַיִם וַתְּבוֹא דֶּרֶךְ מְבוֹא הַסּוּסִים בֵּית הַמֵּלֵךְ וַתּוּמַת שַׁם: מלכים יא:א–טז

And when Athaliah the mother of Ahaziah saw that her son was dead, she arose and destroyed all the royal seed. But Jehosheba, the daughter of king Joram, sister of Ahaziah, took Joash the son of Ahaziah, and stole him from among the king's sons who were killed; and they hid him, him and his nurse, in the bed chamber, from Athaliah, so that he was not killed. - And he was with her hidden in the house of the L-rd six years. And Athaliah reigned over the land. - And in the seventh year, Jehoiada - sent and brought the rulers over hundreds of the Kari, - with the runners, - and brought them to him to the house of the L-rd, and made a covenant with them, and took an oath from them in the house of the L-rd, and showed them the king's son. And he commanded them, saying, This is the thing that you shall do; A third part of you who enter in on the sabbath shall guard the king's house; - And a third part shall be at the Gate of Sur; and a third part at the gate behind the runners; - so shall you guard the house, as a defense. And the two parts of you who go forth on the sabbath, - they shall guard the house of the L-rd around the king. And you shall surround the king, every man with his weapons in his hand; and he who comes inside the ranks, let him be killed; and be with the king when he goes out and when he comes in. And the captains over the hundreds did according to all that Jehoiada the priest commanded; and they took every man his men that were to come in on the sabbath, with those who should go out on the sabbath, and came to Jehoiada the priest. And to the captains over hundreds the priest gave king David's spears and shields, which were in the temple of the L-rd. And the guard stood, every man with his weapons in his hand, around the king, from the right corner of the temple to the left corner of the temple, along by the altar and the temple. And he Series XVII 2 Lecture #7

brought out the king's son, and placed the crown upon him, and gave him the testimony; - and they proclaimed him king, and anointed him; and they clapped their hands, and said, Long live the king! And when Athaliah heard the noise of the guard and of the people, she came to the people in the temple of the L-rd. And when she looked, behold, the king stood (by a pillar) at his station, as the custom was, and the princes and the trumpeters by the king, and all the people of the land rejoiced, and blew with trumpets; and Athaliah tore her clothes, and cried, Treason, Treason! But Jehoiada the priest commanded the captains of the hundreds, the officers of the army, and said to them, Bring her out between the ranks; and he who follows her kill with the sword. For the priest had said, Let her not be killed in the house of the L-rd. And they laid hands on her (they moved away to make place for her to be taken out); and she went by the way by which the horses came to the king's house; and there she was killed. **Kings II 11:1-16**

B.
וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע אֶת הַבְּּרִית בֵּין ד׳ וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם לִהְיוֹת לְעָם לַד׳ וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם: וַיִּבֹאוּ כְּל
וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע אֶת הַבְּּעַל וַיִּתְּצָהוּ אֶת מִוְבְּחֹתִיו וְאֶת צְלָמִיו שִׁבְּרוּ הֵיטֵב וְאֵת מַתְּן כֹּהֵן הַבָּעַל הָרְצִים וְאֵת | כָּל עַם הַמְּלֶרְ וַיִּשֶׂם הַכֹּהֵן פְּקְבֹּת עַל בֵּית ד׳: וַיִּקַח אֶת שְׁרֵי הַמֵּאוֹת וְאֶת הַכְּרִי וְאֶת הַבְּעִל הַבְּצִים וְאֵת | כְּל עַם הָאָרֶץ וַיִּשֶׁב עַל כִּפַא הַמְּלְכִים: וַיִּשְׂמַח הְאָרֶץ וְהָעִיר שְׁקְטָה וְאֶת עֲתַלְיָהוּ הֵמִיתוּ בַחֶרֶב בֵּית הַמֶּלֶךְ: מלכים ב יא:יז-כ

And Jehoiada made a covenant between the L-rd and the king and the people, that they should be the L-rd's people; also between the king and the people. And all the people of the land went to the house of Baal, and broke it down; his altars and his images broke they in pieces thoroughly, and killed Mattan the priest of Baal before the altars. - And the priest appointed officers over the house of the L-rd. And he took the rulers over hundreds, and the captains, and the guard, and all the people of the land; and they brought down the king from the house of the L-rd, and came by the way of the Gate of the Guard to the king's house. - And he sat on the throne of the kings. And all the people of the land rejoiced, and the city was quiet; and they killed Athaliah with the sword in the king's house. **Kings II 11:17-20**

C. אמר רב יהודה אמר רב: אלמלא לא נשתייר אביתר לאחימלך בן אחיטוב לא נשתייר מזרעו של דוד שריד ופליט. סנהדרין צה:

Rav Yehudah said in Rav's name: Had not Aviathar been left of Ahimelech the son of Ahituv, not the slightest remnant would have remained of David's seed. **Sanhedrin 95b**

ם.

כן שֶׁבֵע שָׁנִים יְהוֹאָשׁ בְּמְלְכוֹ: בִּשְׁנַת שֶׁבַע לְיֵהוּא מְלַךְ יְהוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שֶׁנָה מְלַךְ בִּירוּשָׁלָם וְשֵׁם אִמּוֹ צִּבְיָה מִבְּאֵר שָׁבַע: וַיַּעַשׁ יְהוֹאָשׁ הַיִּשָׁר בְּעֵינִי ד׳ כְּל יָמִיו אֲשֶׁר הוֹרָהוּ יְהוֹיְדְע הַכֹּהֵן: רַק הַבְּמוֹת לֹא צִבְיָה מִבְּאֵר שְׁבַע: וַיַּעַשׁ יְהוֹאָשׁ הַיִּשְׁר בְּעֵינִי ד׳ כְּל יָמִיו אֲשֶׁר הוֹרְהוּ יְהוֹיִדְע הַכֹּהֵן: רַק הַבְּמוֹת לֹא סְרוּ עוֹבֵר אִישׁ כָּסֶף נַפְשׁוֹת עֶרְכּוֹ כָּל כָּסֶף אֲשֶׁר יִעֲלֶה עַל לֶב אִישׁ לְּהָבִיא בֵּית ד׳: יִקְחוּ לְהָם הַכֹּהְנִים אִישׁ מֵאֵת מַכְּרוֹ וְהֵם יְחַזְּקוּ אֶת בֶּדֶק הַבִּּיִת לְכֹל אֲשֶׁר יִמְצֵא שָׁם בְּדֶק: וַיְהִי בִּשְׁנַת עֲשְׂרִים הַכֹּהְנִים אָת בָּדֶק הַבְּיִת וְעַהָּה אַל תִּקְּרֵא הַמֶּלֶך יְהוֹאָשׁ לֹא חִזְּקוּ הֵכֹּהְנִים אֶת בֶּדֶק הַבְּיִת וְעַהָּה אַל תִּקְּחוּ כָּסֶף מֵאֵת מַבְּרִיכֶם כִּי לְבָּדְק הַבְּיִת וְעַהָּה אַל תִּקְחוּ כָּסֶף מֵאֵת מַבְּרִיכֶם כִּי לְבָּדְק הַבְּיִת וְעַהָּה אַל תִּקְחוּ כָּסֶף מֵאֵת מַבְּרִיכִם כִּי לְבָּיִת וְעַהָּה וֹלְבִיּת וְעַהָּה בִּיֹבְית וְעַהָּה בִּיֹת דִי וְנַתְנוּ שָׁמָה הַכּּבְּקוֹת יְנִיקְר חִבּל הִמְּלְבִי לְשִׁי הְמִּלְּח וְבִּלְתוֹ וְיִּמְנ מִבְּית וְעָהְה בִּילְם הַבְּיִת וְעִהְה בִּית ד׳ וְנָתְנוּ שְׁמָה הַבּּלְהִי וְחָחֵר בְּבָּלְתוֹ וְיִבְּל סֹבֵּר הַבְּּלְבִי בְּמִבּן אֹבִיל הַמִּוְבָּח הָמִבְא בִית ד׳: וְנָתְנוּ אָּת הָבְּסֶף הָמְבָּלְא בִית ד׳: וְנָתְנוּ אָּת הָבְּסֶף הָבְּמְלְא בִית ד׳: וְנָתְנוּ אָת הַבְּכֶּסף הָבְּמְלְא בִית ד׳: וְנָתְנוּ אָת הַבְּכֶסף הָבְּבְּעְא בִית ד׳: וְנָתְנוּ אָת הַבְּכֶסף הָמְבְּלְא בִית ד׳: וְנָתְנוּ אָת הָבְּכֶּף הְבִּילְי בְּירוֹ בְיִבְּת בִית דֹי: וְנִתְנוּ אָת הָבְּכֶּף הָבְּיבְע בִּית דֹי: וְנָתְנוּ אָת הָבְּכֶּף הָּבְּת בִית ד׳: וְנְתְנוּ אָּת הָבְּכּף הְּבְּירוֹ וְיִילּי בִּית דֹי: וְנִתְנוּ אַת הָבְּכְיף הְּבְּית בִית דֹי: וְנְתְנוּ הָּבְים בְּבִּית בִּית בְיי בִּת בְּית בִיוּ בִּתְּבִּים בִּית בִיל בִית בִיוּ בִּתְבּיוּ בִּת בִית דֹי: וְנִתְנוּ הָּבְית בִּית בְית בְיּבְית בִּית בִיי בִּב בְּעִבּים בְּבְּבְּית בִּית בִיוּ בִּית בִיוּ בִּתְּים בְּבִּית בְּית בִיוּ בִּית בִיוּ בִּתְּים בִ

Series XVII 3 Lecture #7

בֵּית ד׳ וַיּוֹצִיאָהוּ לְחָרְשֵׁי הָעֵץ וְלַבּׂנִים הָעֹשִׁים בֵּית ד׳: וְלַגֹּדְרִים וּלְחֹצְבֵי הָאֶכֶן וְלִקְנוֹת עֵצִים וְאַרְנֵי הָמָץ וְלַבּׂנִים הָעֹשִׁים בֵּית ד׳: וְלַגֹּדְרִים וּלְחֹצְבֵי הָאֶכֶן וְלִקְנוֹת עֵצִי וְהָבֹ וּכְלִי כָסֶף מִן הַכָּסֶף הַמּוּבָא בֵית ד׳: כִּי לְעֹשֵׁי הַמְּלָאכָה יִתְּנָהוּ וְחִזְּקוּ בּוֹ מִוְרָקוֹת חֲצֹצְרוֹת כָּל כְּלִי זָהָב וּכְלִי כָסֶף מִן הַכָּסֶף הַמּוּבָא בֵית ד׳: נִי לְעֹשֵׁי הַמְּלְאכָה כִּי בָאֶמָנְה הֵם עִּתְ בֵּית ד׳: וְלֹא יְחַשְׁבוֹ אֶת הָאָנְשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוֹ אֶת הַכָּסֶף עֵל יָדָם לְתַת לְעֹשֵׁי הַמְּלְאכָה כִּי בָאֵמְנְה הֵם עִשִׁים: כָּסֶף אָשָׁם וְכָסֶף חַטָּאוֹת לֹא יוּבָא בֵּית ד׳ לַכֹּהְנִים יִהְיוּ: אָז יַצְלֶה חְזִאֵל מֶלֶךְ אֲדָם וַיִּלְּחָם עַל גַּת יִיִּלְם: וְיִשֶּם וְכָסֶף חָטָּאוֹת לֹא יוּבְא בֵּית ד׳ לַכֹּהְנִים יִהְיוּ: אָז יַצְלֶה חְזִאֵל מֶלֶךְ אֲשֶׁר הָבְּיתוֹ בְּעִרוֹת בֵּית ד׳ וּבִּית בְּלְבִייוֹ וְנָשֶׁם וְנִשֶּׁם וְבָּלְוֹת בֵּית מִלְיִי יְהוּדְה וְאֶת קְּדְשִׁיוֹ וְאֵת כָּל הַזְּהָב הַנִּמְצָא בְּאֹצְרוֹת בֵּית ד׳ וּבִית מְלֹא הֵיּוֹבִי בְּנִישְׁר וְנִשְׁר עָשָׁה הְנִלְאָם וְנְכָּלְ וְיִשְׁר וְנִשְׁים וְנִבְּל בְּנִי לְבְּלְבוֹי וְבִּלְבְיוֹ וְנִישְׁר וְנִשְׁת וְיִהוֹנְא בְּלְבְיוֹ וְבְּלְבְיוֹ הְנְּקְבְיוֹ הְנָּקְם וְנִיתְ מְבְּיִיוֹ וְנִיּמְת וְיִיּהְלְּבְיוֹ בְּיִבְּיִבְיוֹ הְנָבְיוֹ הְנָבְיוֹ הְנִיּקְמוֹ בְיִלְבְיוֹ הְבָּבְיוֹ וְבְּלְבְיוֹ הְנִילְם וְנִיבְּרִי הְנִילְם וְנִבְּיוֹ בְּיִבְעוֹ בְיִילְבְיוֹ הְבָּיְיוֹ הְבָּבְיוֹ הְנְבְּיִי וְהְבְּיוֹ בְיִישְׁר וְנִבְּיִי וְהְבָּיְתוֹ בְּיִבְיוֹ הְנִבְּיְוֹ בְּיִבְיוֹ הְנִיְיְשִׁי וְנִיבְּי וְיִבְּיְעִי בְּבְיוֹ בְּנִבְיוֹ הְעִיבְים הְנִילְם וְנִיּבְיוֹ בְיִיבְם בְּית בְיּבְיוֹ בְנְיְיִבְיוֹ בְיִישְיְבְּיוֹ בְיִבְּיְי וְבְיִבְייִי וְהְבְּיוֹ וְנְבְּיִי בְּיִבְיְי בְּיְבְּיוֹ בְיְבְיִי בְּיִבְיְי וְבְיְיִבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיי בְּיְבְּיְי וְיִבְיְי בְּעְבְּיוֹ בְּבְּיְים הְיִיבְיוּ בְיִבְיְיִי בְּיִבְיי בְּבְבְייוֹ בְיְבְיִי בְּיִבְיְי בְּבְייִי בְּבְיוּים הְנִבְּיְבְּיִי בְּיִבְיי בְּלְבְיִי בְּבְיּבְייִי בְּבְבְיוֹי בְיִים בְּבְּיוֹים בְּעְיִים בְּיִבְּיִי בְּבְּבְיוֹי בְּיְבְי

Seven years old was Jehoash when he began to reign. In the seventh year of Jehu, Jehoash began to reign; and forty years reigned he in Jerusalem. And his mother's name was Zibiah of Beersheba. And Jehoash did that which was right in the sight of the L-rd all his days (that) because Jehoiada the priest instructed him. - But the high places were not taken away; the people still sacrificed and burned incense in the high places. - And Jehoash said to the priests, All the money of the consecrated things (money which is consecrated) that is brought to the house of the L-rd, the money of persons [who pass to be counted] (כסף עובר), - for which each man is assessed (ערכר), - and the money that any man is prompted by his heart to bring to the house of the L-rd, Let the priests take it to them, every man from his acquaintance; and let them repair the breaches of the house, wherever any breach shall be found. But it was so, that in the twenty third year of king Jehoash the priests had not repaired the breaches of the house. Then king Jehoash called for Jehoiada the priest, and the other priests, and said to them, Why do you not repair the breaches of the house? - Now therefore receive no more money from your acquaintances, but deliver it for the breaches of the house. And the priests agreed to receive no more money from the people, nor to repair the breaches of the house. But Jehoiada the priest took a chest, and bored a hole in its lid, and set it beside the altar, on the right side as one comes into the house of the L-rd; and the priests who guarded the door put in there all the money that was brought to the house of the L-rd. - And it was so, when they saw that there was much money in the chest, that the king's scribe and the high priest came up, and they counted and tied up in bags the money that was found in the house of the L-rd. And they gave the money, that was counted, to the hands of the workmen, who supervised the house of the L-rd; and they paid it out to the carpenters and builders, who worked upon the house of the L-rd. And to the masons, and the stone cutters, and to buy timber and quarried stones to repair the breaches of the house of the L-rd, and for all that was laid out for the house to repair it. But there were not made for the house of the L-rd bowls of silver, snuffers, basins, trumpets, any utensils of gold, or utensils of silver, from the money that was brought to the house of the L-rd; - But they gave that to the workmen, and repaired with it the house of the L-rd. And they did not ask an accounting from the men into whose hand they delivered the money to be paid to the workmen; for they dealt in good faith. - The money for guilt offerings and the money for sin offerings was not brought to the house of the L-rd; it was delivered to the priests. - Then Hazael king of Aram went up, and fought against Gath, and took it; and Hazael set his face to go up to Jerusalem. And Jehoash king of Judah took all the consecrated things that Jehoshaphat, and Jehoram, and Ahaziah, his fathers, kings of Judah, had consecrated, and his own consecrated things, and all the gold that was found in the treasures of the house of the L-rd, and in the king's house, and sent it to Hazael king of Aram; and he went away from Jerusalem. - And the rest of the acts of Joash, and all that he did, are they not written Series XVII 4 Lecture #7

in the Book of the Chronicles of the Kings of Judah? And his servants arose, and conspired, and killed Joash in the house of Millo, on the way that goes down to Silla. For Jozachar the son of Shimeath, and Jehozabad the son of Shomer, his servants, struck him, and he died; and they buried him with his fathers in the city of David; and Amaziah his son reigned in his place. - **Kings II 12:1-22**

ח.

And Jehoiada grew old, and was full of days when he died; a hundred and thirty years old was he when he died. And they buried him in the city of David among the kings, because he had done good in Israel, both toward G-d, and toward his house. And after the death of Jehoiada came the princes of Judah, and made obeisance (prostrated themselves) to the king. - Then the king listened to them. And they left the house of the L-rd G-d of their fathers, and served Asherim and idols; and wrath came upon Judah and Jerusalem for their trespass. - And He sent prophets to them, to bring them back to the L-rd; and they testified against them; but they would not give heed. And the spirit of G-d came upon Zechariah the son of Jehoiada the priest, who stood above the people, and said to them, Thus said G-d, Why do you transgress the commandments of the L-rd, so that you cannot prosper? Because you have forsaken the L-rd, He has also forsaken you. - And they conspired against him, and stoned him with stones at the commandment of the king in the court of the house of the L-rd. Thus Joash the king did not remember the kindness which Jehoiada his father had shown him, but slew his son. And when he (Zechariah) died, he said, May the L-rd see and avenge! And it came to pass at the end of the year, that the army of Aram came up against him; and they came to Judah and Jerusalem, and destroyed all the princes of the people from among the people, and sent all their booty to the king of Damascus. - For the army of the Arameans came with a small company of men, and the L-rd delivered a very great army into their hand, because they had forsaken the L-rd G-d of their fathers. And they executed judgment against Joash. And when they had departed from him, leaving him seriously wounded, his own servants conspired against him for the blood of the sons of Jehoiada the priest, and slew him on his bed, and he died; and they buried him in the city of David, but they did not bury him in the tombs of the kings. And those who conspired against him were: - Zabad the son of Shimeath an Ammonitess, and Jehozabad the son of Shimrith a Moabitess. Now concerning his sons, and the greatness of the burden laid against him, and the repairing of the house of G-d, behold, they are written in the story of the Book of the Kings. And Amaziah his son reigned in his place. Chronicles II 24:15-27

II. Amaziah

Α. בִּשְׁנַת שָׁתַּיִם לִיוֹאַשׁ בֵּן יוֹאַחַז מֵלֶךְ יִשְׂרָאֵל מַלַךְ אָמַצִיָהוּ בֵן יוֹאַשׁ מֵלֶךְ יְהוּדָה: בֵּן עַשִּׂרִים וְחַמֵּשׁ שַׁנָה הַיָּה בְמַלְכוֹ וְעֵשֶׁרִים וָתָשֶׁע שֶׁנָה מַלֶּךְ בִּירוּשֶׁלָם וְשֶׁם אָמוֹ יְהוֹעַדְן מְן יְרוּשֶׁלָם: וַיַּעֲשׁ הַיָּשֶׁר בּעֵינֵי ד׳ רָק לא פרוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: רק הבמות לא סרו עוד העם מובחים ומקטרים בַּבַּמוֹת: וַיָּהִי כַּאֲשֶׁר חַזָקָה הַמַּמְלָכָה בַּיָדוֹ וַיַּךְ אֶת עַבַדִיו הַמַּכִּים אָת הַמֶּלֶךְ אָבִיו: וְאֶת בְּנֵי הַמַּכִּים לֹא הָמִית כַּכַּתוּב בַּסָפֶר תּוֹרֶת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צְוָה ד׳ לֵאמר לֹא יוּמְתוּ אַבוֹת עַל בַּנִים וּבַנִים לֹא יוּמְתוּ עַל אַבוֹת כִּי אָם אִישׁ בָּחֶטָאוֹ יוּמָת: הוֹא הָכַּה אָת אֱדוֹם בְּגֵי מֵלַח עֲשֶׁרֶת אֲלָפִים וְתַפַּשׁ אֶת הָסֶלְע בַּמְּלְחָמָה וַיָּקרָא אָת שׁמַה יַקתאָל עַד הַיּוֹם הַזָּה: אַז שַלְח אָמַציַה מַלְאַכים אָל יְהוֹאָשׁ בַּן יְהוֹאַחַז בַּן יְהוּא מֵלְדְּ ישראל לאמר לכה נתראה פנים: וַיִּשׁלַח יהוֹאַשׁ מֵלֶךְ יִשְׁרָאֵל אֵל אֲמַצְיַהוּ מֵלֶךְ יְהוּדָה לֵאמר הַחוֹחַ אֲשֵׁר בַּלְבַנוֹן שַׁלָח אָל הַאָרוֹ אָשֶׁר בַּלְבַנוֹן לָאמר תִּנָה אָת בִּתְּדְּ לְבַנִי לְאָשֶׁה וַתַּעֲבר חַיַּת הַשַּׁרָה אָשֶׁר בַּלְבַנוֹן וַתְּרָמֹס אֵת הַחוֹחַ: הַכֵּה הִכִּית אֶת אֱדוֹם וּנְשָאָך לְבֶּךְ הִכְּבֵד וְשֵׁב בְּבֵיתֶךְ וְלְפָּה תִתְגָּרֶה בְּרְעָה וְנָפַּלְתְּה אַתָּה וִיהוּדָה עַמַּך: וָלֹא שַׁמַע אָמַצִיָהוּ וַיַּעַל יִהוֹאַשׁ מֵלֶך יִשֹרָאוֹ פַנִים הוּא וַאָמַצִיָהוּ מֵלֶך יְהוּדָה בְּבֵית שֶׁמֶשׁ אֲשֶׁר לִיהוּדָה: וַיִּנְגֶף יְהוּדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּנָסוּ אִישׁ לְאֹהָלָיו: וְאֵת אַמַצִיָהוּ מֶלֶךְ יִהוּדָה בֵּן יהואָשׁ בֵּן אָחַזיַהוּ תַּפָשׁ יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל בָּבֵית שַׁמֶשׁ וַיַּבֹא יְרוּשָׁלָם וַיִּפְרץ בְּחוֹמַת יְרוּשֶׁלָם בְּשָׁעַר אָפַרִים עַד שַׁעַר הַפַּנָה אַרבַע מַאוֹת אַמַה: וַלַקח אָת כַּל הַזָּהַב וַהַכַּסַף וָאָת כַּל הַכַּלִים הַנִּמְצאים בֵּית ד׳ וֹבָאוֹצְרוֹת בֶּית הַמֶּלֶךְ וָאָת בְּנֵי הַתַּעַרְבוֹת וַיַשֶׁב שׁמְרוֹנָה: וְיֵתֶר דְבָרֵי יְהוֹאֲשׁ אֲשֶׁר עַשֶּׁה וֹגְבוּרְתוֹ ואשר נלחם עם אַמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהואַשׁ עם אַבֹתִיו וַיִּקְבֶר בָּשׁמִרוֹן עם מַלְכֵי יִשְׁרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יַרְבַעַם בְּנוֹ תַּחְתִּיו: וַיִּחִי אַמְצִיָהוּ בֵן יוֹאַשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲבִי מוֹת יְהוֹאַשׁ בֵּן יִהוֹאַחַז מֵלֶךְ יִשְׁרָאֵל חֲמֵשׁ עֲשֶׁרָה שַׁנָה: וְיֵתֶר דְּבָרִי אַמַּצִיהוּ הַלֹּא הַם פָּתוּבִים עַל סֵפֶּר דְבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: וַיִּקְשָׁרוּ עַלְיו קְשֵׁר בִּירוּשָׁלַם וַיָּנָס לְכִישָׁה וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרֵיו לַכִישָׁה וַיָּמָתָהוּ שָׁם: וַיִּשָאוּ אתוֹ עַל הַסּוֹסִים וַיִּקְבֶר בִּירוּשָׁלַם עם אֲבֹתֵיו בִּעִיר דָּוְד: מלכים ב יד:א-כ

In the second year of Joash son of Jehoahaz king of Israel reigned Amaziah the son of Joash king of Judah. He was twenty five years old when he began to reign, and he reigned twenty nine years in Jerusalem. And his mother's name was Jehoaddan of Jerusalem. And he did that which was right in the sight of the L-rd, yet not like David his father; he did according to all things as Joash his father did. - But the high places were not taken away; the people still slaughtered and burned sacrifices (incense) on the high places. And it came to pass, as soon as the kingdom was confirmed in his hand, that he killed his servants who had killed the king his father. But the children of the murderers he did not kill; according to that which is written in the book of the Torah of Moses, because the L-rd commanded, saying, The fathers shall not be put to death for the children, nor the children be put to death for the fathers; but every man shall be put to death for his own sin. He killed of Edom in the valley of salt ten thousand, and took Sela by war, and called the name of it Yoktehel to this day. Then Amaziah sent messengers to Jehoash, the son of Jehoahaz son of Jehu, king of Israel, saying, Come, let us look one another in the face. - And Jehoash the king of Israel sent to Amaziah king of Judah, saying, The thistle that was in Lebanon sent to the cedar that was in Lebanon, saying, Give your daughter to my son for a wife; and there passed by a wild beast that was in Lebanon, and trampled down the thistle. - You have indeed defeated Edom, and your heart has lifted you up; keep your glory, and remain at home; for why should you provoke trouble, that you should fall, you, and Judah with you? But Amaziah would not hear. Therefore Jehoash king of Israel went up; and he and Amaziah king of Judah looked one another in the face at Beth-Shemesh, which belongs to Judah. And Judah was defeated by Israel; and they fled every man to their tents. And Jehoash king of Israel took Amaziah king of Judah, the son of Jehoash the son of Ahaziah, at Beth-Shemesh, and came to Jerusalem, and

Series XVII 6 Lecture #7

broke down the wall of Jerusalem from the Gate of Ephraim to the Corner Gate, four hundred cubits. - And he took all the gold and silver, and all the utensils that were found in the house of the L-rd, and in the treasures of the king's house, and hostages, - and returned to Samaria. And the rest of the acts of Jehoash which he did, and his might, and how he fought with Amaziah king of Judah, are they not written in the Book of the Chronicles of the Kings of Israel? And Jehoash slept with his fathers, and was buried in Samaria with the kings of Israel; and Jeroboam his son reigned in his place. And Amaziah the son of Joash king of Judah lived after the death of Jehoash son of Jehoahaz king of Israel fifteen years. And the rest of the acts of Amaziah, are they not written in the Book of the Chronicles of the Kings of Judah? And they made a conspiracy against him in Jerusalem; and he fled to Lachish; but they sent after him to Lachish, and killed him there. And they brought him on horses; and he was buried at Jerusalem with his fathers in the city of David. **Kings II 14:1-20**

В. ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן וַיִּפַקְרֵם לִמְבֵּן עשרים שַנָה וַמַעלָה וַיִּמצָאָם שַלשׁ מַאוֹת אָלָף בַּחוּר יוֹצֵא צַבַא אֹחֵז רֹמָח וְצַנָה: וַיִּשְׂכֹּר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף: ואיש הא-להים בא אליו לאמר המלך אל יבוא עמך צבא ישראל כי אין ד׳ עם ישראל כל בני אפרים: כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה יכשילד הַאָּ–לֹהִים לְפָנֵי אוֹיֵב כִּי יֵשׁ כֹּחַ בָּא–לֹהִים לְעִזוֹר וּלְהַכְשִׁיל: וַיֹּאמֵר אַמַצְיָהוּ לְאִישׁ הָאָ–לֹהִים וּמַה לַנְשׁוֹת לְמָאַת הַכִּכָּר אֲשֶׁר נָתַתִּי לְגִדוּד יִשְׁרָאֵל וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֶ–לֹהִים יֵשׁ לַד׳ לָתֵת לְּךְּ הַרְבָּה מְזֵה: וַיַּבַדִּילֶם אָמַצִיָהוּ לְהָגִּדוּד אָשֶׁר בָּא אֶלֵיו מֶאָפַרִים לָלֶכֵת לְמִקוֹמֶם וַיִּחֶר אַפַּם מָאד בִּיהוּדָה וַיַּשׁוּבוּ לְמְקוֹמָם בַּחָרִי אַף: וַאֲמַצִיָהוּ הָתְחַזָּק וַיִּנְהַג אֶת עַמּוֹ וַיֵּלֶךְ גֵּיא הַמֶּלַח וַיַּךְ אֶת בְּנֵי שֵעִיר עַשֵּׁרֶת אֶלַפִּים: וַעֲשֶׁרֶת אֲלַפִּים חַיִּים שֶׁבוּ בָּנֵי יְהוּדָה וַיְבִיאוּם לְרֹאשׁ הַסָּלֶע וַיַּשְׁלִיכוּם מֵרֹאשׁ הַסָּלֶע וְכָלֶם נָבְקַעוּ: וֹבְנֵי הַגִּדוֹד אֲשֶׁר הָשִׁיב אָמַצְיָהוּ מְלֶּכֶת עִמּוֹ לַמְּלְחַמָה וַיִּפְשָׁטוּ בְּעַרִי יְהוּדָה מְשׁמְרוֹן וְעַד בֵּית חוֹרוֹן וַיָּכּוּ מֶהֶכּוֹת אֶלְפִּים וַיַּבֹזּוּ בָּזָה רָבָּה: וַיִהִי אָחָרִי בוֹא אָמַצְיַהוּ מֶהְכּוֹת אָת אֲדוֹמִים וַיַּבֵא אֶת אֱלֹהֵי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר: ויחר אף ד׳ באמציהו וישלח אליו נביא וֹיאמֶר לוֹ לַמַּה דַרַשִּׁת אֵלהֵי הַעָם אֲשֶׁר לֹא הָצִילוּ אֵת עַמַּם מִיֵּדְ: וַיִּהִי | בִּדַבָּרוֹ אֵלִיו וַיּאמֶר לוֹ ָהַלִּיוֹעֵץ לַמֵּלֵך נִתַנּוּך חֲדַל לְּךְ לָמָּה יַכּוּך וַיֶּחְדַל הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי כִּי יָעַץ אֱ–לֹהִים לְהַשְּׁחִיתֶךְ כִּי עָשִית זֹאת וְלֹא שָׁמַעְתָּ לַעֲצָתִי: וַיִּנְעַץ אֲמַצִּיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּשְׁלַח אֶל יוֹאָשׁ בֶּן יְהוֹאָחָז בֶּן יֵהוּא מֶלֶךְ ישראל לאמר לכה נתראה פנים: ... דברי הימים ב כה:ה-יז

And Amaziah gathered Judah together, and made them captains over thousands, and captains over hundreds, according to the houses of their fathers, throughout all Judah and Benjamin; and he counted them from twenty years old and above, and found that they were three hundred thousand choice men, able to go forth to war, who could handle spear and shield. He hired also a hundred thousand mighty men of valor from Israel for a hundred talents of silver. And a man of G-d came to him, saying, O king, let not the army of Israel go with you; for the L-rd is not with Israel, with all these men of Ephraim. But if you go, act, and are strong for the battle, G-d shall make fall before you the enemy; for G-d has power to help, and to cast down. And Amaziah said to the man of G-d, But what shall we do about the hundred talents which I have given to the army of Israel? And the man of G-d answered, The L-rd is able to give you much more than this. Then Amaziah discharged the army that had come to him from Ephraim, to go home again. And their anger was greatly kindled against Judah, and they returned home in great anger. And Amaziah strengthened himself, and led forth his people, and went to the Valley of Salt, and struck ten thousand of the men of Seir. And another ten thousand who were left alive were carried away captive by the men of Judah, who brought them to the top of the rock, and threw them down from the top of the rock, and they were all dashed to pieces. - And the soldiers of the

army whom Amaziah sent back, so that they should not go with him to battle, fell upon the cities of Judah, from Samaria as far as Beth-Horon, and killed three thousand in them, and took much booty. - And it came to pass, after Amaziah came from the slaughter of the Edomites, that he brought the gods of the men of Seir, and set them up to be his gods, and worshipped them, and burned (incense) to them. - And the anger of the L-rd was kindled against Amaziah, and he sent to him a prophet, who said to him, Why have you sought after the gods of the people, who could not save their own people from your hand? And it came to pass, as he talked with him, that the king said to him, Have we made you a royal counsellor? Stop! Why should you be put to death? And the prophet stopped, and said, I know that G-d has determined to destroy you, because you have done this, and have not listened to my counsel. Then Amaziah king of Judah took counsel, and sent word to Joash, the son of Jehoahaz, the son of Jehu, king of Israel, saying, Come, let us look one another in the face. . . . Chronicles II 25:5-17

III. Azariah

A.

1) וַיִּקְחוּ כָּל עַם יְהוּדָה אֶת עֲזַרְיָה וְהוּא בֶּן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיַּמְלְכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו אֲמַצְיָהוּ: הוּא בּנה את אילת וישׁבה ליהוּדה אחרי שׁכב המלך עם אבֹתיו: מלכים ב יד:כא-כב

And all the people of Judah took Azariah, who was sixteen years old, and made him king in place of his father Amaziah. He built Elath, - and restored it to Judah, after the king slept with his fathers. - **Kings II 14:21-22**

2) בּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֶׁכַע שָׁנָה לְיָרְבְעָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מְלַךְ עֲזַרְיָה כֶן אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה: בֶּן שֵׁשׁ עִּשְׂרִה שָׁנָה הָיָה בְמְלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים וּשְׁתִּים שְׁנָה מְלַךְ בִּירוּשָׁלָם וְשֵׁם אִמּוֹ יְכְלְיָהוּ מִירוּשָׁלָם: וַיַּעֲשׁ הַיָּשְׁר שָׁנָה הְיָבְה אֲבִיוּ: רַק הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּיִם בַּבָּמוֹת: בְיִבְּע עִד יוֹם מֹתוֹ וַיֵּשֶׁב בְּבֵית הַחְפְשִׁית וְיוֹתְם בֶּן הַמֶּלֶךְ עַל הַבַּיִת שֹׁפֵט אֶת וַיְנַגַּע ד׳ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיְהִי מְצִרְע עַד יוֹם מֹתוֹ וַיֵּשֶׁב בְּבֵית הַחְפְשִׁית וְיוֹתְם בֶּן הַמֶּלֶךְ עַל הַבַּיִת שֹׁפֵט אֶת עַם הָאָרֶץ: וְיָתֶר דִּבְרִי עֲזַרְיָהוּ וְכָל אֲשֶׁר עָשָׁה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶּר דִּבְרִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדְה: וַיִּשְׁכִב עֲזַרְיָה עִם אֲבֹתְיוֹ בִּעִיר בְּוֹד וַיִּמְלֹךְ יוֹתָם בְּנוֹ תַּחְתִּיוֹ: מּלֹכים ב טוּא-זּ

In the twenty seventh year of Jeroboam king of Israel began Azariah son of Amaziah king of Judah to reign. - Sixteen years old was he when he began to reign, - and he reigned fifty two years in Jerusalem. And his mother's name was Jecoliah - of Jerusalem. And he did that which was right in the sight of the L-rd, according to all that his father Amaziah had done; Save that the high places were not removed; the people sacrificed and burned incense still on the high places. And the L-rd struck the king, so that he was a leper to the day of his death, and lived in a separate house. - And Jotham - the king's son was over the house, judging the people of the land. And the rest of the acts of Azariah, and all that he did, are they not written in the Book of the Chronicles of the Kings of Judah? And Azariah slept with his fathers; and they buried him with his fathers in the city of David; and Jotham his son reigned in his place. **Kings II 15:1-7**

וּפַל יָדָם חֵיל צָבָא שְׁלשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת עוֹשֵׁי מִלְחָמָה בְּכֹחַ חָיִל לַעְזֹר לַמֶּלֶף וְעַל יָדָם חֵיל צָבָא שְׁלשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת עוֹשֵׁי מִלְחָמָה בְּכֹחַ חִילְּאַבְנִי קְלָעִים: עַל הָאוֹיֵב: וַיְּכֶן לָהֶם עָזִּיָּהוּ לְכָל הַצְּבָּא מְגִנִּים וּרְמָחִים וְעַל הַפִּנּוֹת וְיִרוֹא בַּחִצִּים וּבְאֲבָנִים וּנְעַשׁׁ בִּירוּשָׁלֵם חִשְּׁבֹנוֹת מַחֲשֶׁבֶת חוֹשֵׁב לְהְיוֹת עַל הַמִּגְדְּלִים וְעַל הַפְּנּוֹת לִירוֹא בַּחְצִים וּבְאֲבָנִים וְּבָאְבֹיִים וּבְּאֲבָנִים וְנִיבְאְבֹי עְבֹר לְמֵּלְחוֹלְ כִּי הִפְּלִיא לְהַעְּזֵר עַר כִּי חָזֶק: וּכְחָזְקְתוֹ גָּבָה לְבּוֹ עַד לְהַשְׁחִית וַיִּמְעֹל בַּד׳ אֶּרְהִיוֹ וְיַנְמֹּוֹ וְעִמוֹ כֹּהְנִים לְּרֵי עָל מִזְבָּח הַפְּטָרֶת: וַיְּבֹא אַחְבְיוֹ עֲזְרְיָהוּ הַכֹּהן וְעִמּוֹ כֹּהְנִים בְּנֵי אַבְּרֹי שְׁמוֹנִים בְּנֵי חָיִל: וַיִּעַמְרוּ עַל עָזִיְהוּ הַפֶּנֶן וְ וֹיִבֹל לוֹ לֹא לְךְ עָזִיְהוּ לְהַלְטִיר לַר׳ כִּי לֻכִּהְנִים בְּנֵי חָיִל: וַיִּעַמְרוּ עַל עָזִיּהוּ הַמֶּלֶך וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא לְךְ עֻזִּיְהוּ לְהַלְטִיר לֵר׳ כִּי לַכֹּהְנִים בְּנֵי חִיל: וַיִּעַמְרוּ עַל עָזִיּהוּ הַמֶּלֶן וְיֹיּאמְרוּ לוֹ לֹא לֹץ לְדְּ עָזִיּהוּ לְנִילְ לִיל.

Series XVII 8 Lecture #7

הַמְּקֶבָּשִׁים לְהַקְּטִיר צֵא מִן הַמִּקְבָּשׁ כִּי מָעַלְתָּ וְלֹא לְךּ לְכָבוֹד מֵד׳ אֱ-לֹהִים: וַיִּזְעַף עָזִיּהוּ וּבְיָדוֹ מִקְטֶרֶת לְהַקְטִיר וּבְזַעְפּוֹ עִם הַפֹּהְנִים וְהַצְּרַעַת זְרְחָה בְמִצְחוֹ לִפְנֵי הַכּּהְנִים בְּבִית ד׳ מֵעַל לְמִזְבַּח הַקְּטֶרֶת: וַיִּפֶּן אֲלְיו עְזַרְיָהוּ כֹהֵן הָרֹאשׁ וְכָל הַכּּהְנִים וְהָנֵּה הוּא מְצֹרָע בְּמִצְחוֹ וַיֵּיְבְהוֹּוּ מִשְׁם וְגַם הוּא נִדְחַף לָצֵאת כִּי צִּגְעוֹ ד׳: וַיְהִי עֻזִּיְהוּ הַמֶּלֶךְ מְצֹרָע עַד יוֹם מוֹתוֹ וַיֵּשֶׁב בֵּית הַחְפְּשִׁית מְצֹרְע כִּי נִגְזֵר מִבֵּית ד׳ וְיוֹתָם בְּנוֹ נִגְעוֹ ד׳: וַיְהִי עָזִּיְהוּ הַם הָאָרֶץ: וְיָתֶר דְּבְרֵי עֻזִּיְהוּ הָרְאשׁנִים וְהָאֲחֲרֹנִים כְּתַב יְשַׁעְיָהוּ בֶן אָמוֹץ עַל בֵּית הַמֶּלֶךְ שׁוֹפֵט אֶת עַם הָאָרֶץ: וְיָתֶר דְּבְרֵי עֻזִּיְהוּ הְרְאשׁנִים וְהָאֲחֲרֹנִים כְּתַב יְשַׁעְיָהוּ בְּאָרִי מְבִּיִי בִּיְיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּבִיי בְּבִיי בְּבְּרִי בְּבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיְרִים בְּבִי יְשַׁבְיִיהוּ בְּעָבִי בְּיִבְּיִבְּיִם בְּנִיי וַנִיְּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם אֲבֹרָיוֹ בִּשְׁרֵב בְּבִירְ הַבְּיְבִיה לְמְלְכִים כִּי אָמְרוּ מְבִיּלְבִי בְּנִילְים בְּנִילְ בְּיִבְיֹם בִּי הִבְּיִים בִּיִּבְיִי וְיִיּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם אֲבֹרְיוֹ בִּיְבְיִים בְּנִילְיִים בִּי אָזִיּהוּ בִּיְיִים בְּנִייִם בְּנִייִּים בְּנִייִם בְּיִּיְבְּרוּ אֹתוֹ עִים בְּבָּרוּ אֹתוֹ עִם בְּנִבְיי בְּיִבְיִים בִּנִי אָּבְיּהוֹ בּינִים בּי בְּיִּבְיִים בִּיוֹ הַיִּבְיִים בּנִי אִבְּרוּ הִּבִּי הִצִּים בּינוֹ בַּחִים בִּי בְּיִבְיי בּיִּבְיּים בְּיִבּיי בִּייִבְּיִים בְּנִי בְּיִבְיים בְּנִיים בִּי בְּיִבְיִים בִּי בְּיִבְּיִים בְּיִי בְּיִבְּים בְרִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בִּים בְּי בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיבִיים בְּיבִּים בְּיִבּים בְּיבִי בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיִים בְּיִבְּי בְּיִבְיִים בְּבְיוּם בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבּים בְּיוּים בְּיִבְּים בְּיבְבְיים בְּבִיים בְּבְיים בְּיבְיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְבְים בְּיבְעִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּבְייִים בְּבְּיבְיוּם בְּיִּבְבְיים בְּבְּבְיים בְּיִבְּים ב

And under their hand was an army, three hundred and seven thousand five hundred, who made war with mighty power, to help the king against the enemy. And Uzziah prepared for them throughout all the army shields, and spears, and helmets, and coats of mail, and bows, and stones for slinging. And he made in Jerusalem engines, invented by skillful men, to be on the towers and upon the bulwarks, to shoot arrows and great stones. And his name spread far abroad; for he was marvelously helped, till he was strong. But when he was strong, his heart was lifted up to his destruction; for he transgressed against the L-rd his G-d, and went into the temple of the L-rd to burn incense upon the altar of incense. - And Azariah the priest went in after him, and with him eighty priests of the L-rd, who were brave men; And they withstood Uzziah the king, and said to him, It is not for you, Uzziah, to burn incense to the L-rd, but for the priests, the sons of Aaron, who are consecrated to burn incense. Go out of the sanctuary, for you have trespassed; and it shall bring you no honor from the L-rd G-d! And Uzziah was angry, and he had a censer in his hand to burn incense; and when he became angry with the priests, the leprosy broke out in his forehead in the presence of the priests in the house of the L-rd, by the incense altar. And Azariah the chief priest, and all the priests, looked upon him, and, behold, he was leprous in his forehead! And they thrust him out quickly from there; and he himself also hastened to go out, because the L-rd had struck him. And Uzziah the king was a leper to the day of his death, and lived in the house of separation, - being diseased; for he was cut off from the house of the L-rd; and Jotham his son was over the king's house, judging the people of the land. And the rest of the acts of Uzziah, from first to last, Isaiah the prophet, the son of Amoz, wrote. And Uzziah slept with his fathers, and they buried him with his fathers in the field of the burial which belonged to the kings; for they said, He is a leper; - and Jotham his son reigned in his place. Chronicles II 26:13-23

IV. Jotham

A.
בְּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יוֹתָם בְּמְלְכוֹ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מְלַךְ בִּירוּשָׁלָם וְשֵׁם אִמּוֹ יְרוּשָׁה בַּת צָדוֹק:
בַּיָעשׁ הַיְּשָׁר בְּעִינֵי ד׳ כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה עֻזִּיָּהוּ אָבִיו רַק לֹא בָא אֶל הֵיכַל ד׳ וְעוֹד הָעָם מַשְׁחִיתִים: הוֹא בְּנָה שָׁרִ בִּית ד׳ הָעֶלְיוֹן וּבְחוֹמַת הָעֹפֶל בְּנָה לְרֹב: וְעָרִים בְּנָה בְּהֵר יְהוּדָה וּבָחְרָשִׁים בְּנָה בִּירְנִיּוֹת וְמַשְׁרָ שְׁנָה הַהִּיֹא מֵאָה כִּבֵּר בָּסֶף וֹמְעֵשֶׁרָת אֲלְפִים וֹאת הַשִּׁיבוּ לוֹ בְנֵי עַמּוֹן וּבַשְּׁנָה הַשִּׁנִית וְהַשְּׁלְשִׁית: וַעְשֶׁרֶת אֲלְפִים וֹאת הַשִּׁיבוּ לוֹ בְנֵי עַמּוֹן וּבַשְּׁנָה הַשֵּׁנִית וְהַשְּׁלְשִׁית: וַיְעֶתְה בְּבֵרי יוֹתָם וְכָל מִלְחֲמֹתְיו וּדְרָכִיו הִנְּם בְּתוּבִם עַל וַיִּתְחַזֵּק יוֹתָם כִּי הַכִין דְּרָכִיו לְפְנֵי ד׳ אֱ-לֹהָיו: וְיָתֶר דִּבְרֵי יוֹתְם וְכַל מְלְחֲמֹתְיו וּדְרָכִיו הִנְּם בְּתוּבִם עַל וְיִהוּדְה: בֶּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הְיָה בְמְלְכוֹ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שְׁנָה מְלַךְ בִּירוּשְׁלְם: וְיִשְׁרָשׁ עִשְׂרָה: בְּיִר זִּתְּבִּי בִּמֹן וֹתְבִי וְשְׁרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הְיִה בְמְלְכוֹ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שְׁנָה מָלַךְ בִּיוֹם בַּיּבִיוֹ וִנִיקְבְּבִּיוֹ וֹחִינִם וְחָמֵשׁ שְׁנָה הְיִה וְמָשְׁר אֲחָה בְּנִי וְשְׁרָא לֵיחִבּים בּמוֹים בּינִי וְשְׁרָב בְּיִבוֹ אִשְׁרִם בְּי וֹתְיִבְי וֹתְבִּי וְשְׁרְאֵל וְיִהוּדְה: בְּן עְשִׂרִים וְחָמֵשׁ שְׁנָה הָיִה בְּמְלְכוֹ וְשֵׁשׁ עְשְׂרָב בֹיוּי וַלְּבָּב יוֹתָם עִם אֲבֹתֵיו וַיִּקְבְּבוֹ אֹתוֹ בְּעִיר דְּיִיִים וְיִמְלּך אֲחָז בְּנוֹ תַחְחָבּיו: דברי הִימִים ב כז:א־ם

Jotham was twenty five years old when he began to reign, and he reigned sixteen years in Jerusalem. And his mother's name was Jerushah, the daughter of Zadok. And he did that which was right in the sight of the L-rd, according to all that his father Uzziah did; but he did not enter into the Sanctuary of the Temple of the L-rd. And the people still acted corruptly. He built the

High Gate of the house of the L-rd, and on the wall of Ophel he built much. And he built cities in the mountains of Judah, and in the forests he built fortresses and towers. And he fought with the king of the Ammonites, and prevailed against them. And the Ammonites gave him the same year a hundred talents of silver, and ten thousand measures of wheat, and ten thousand of barley. And the Ammonites paid to him the same in the second and third years. And Jotham became mighty, because he directed his ways before the L-rd his G-d. And the rest of the acts of Jotham, and all his wars, and his ways, behold, they are written in the Book of the Kings of Israel and Judah. He was twenty five old when he began to reign, and reigned sixteen years in Jerusalem. - And Jotham slept with his fathers, and they buried him in the city of David; and Ahaz his son reigned in his place. **Chronicles II 27:1-9**

B.
 אמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום שמעון בן יוחי: יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן
 הדין מיום שנבראתי עד עתה, ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו, ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו. סוכה מה:

Hizkiah further stated in the name of R. Yirmiah who said it in the name of R. Shimon b. Yohai, I am able to exempt the whole world from judgment from the day that I was born until now, and were Eliezer, my son, to be with me [we could exempt it] from the day of the creation of the world to the present time, and were Jotham the son of Uzziah with us, [we could exempt it] from the creation of the world to its final end. **Sukkah 45b**

יותם בן עוזיהו: צדיק היה, ועניו יותר משאר מלכים, וזכה בכיבוד אביו, ועליו נאמר בן יכבד אב (מלאכי א), שכל הימים שהיה אביו מצורע והוא היה שופט עם הארץ, כדכתיב (מלכים ב טו), ויותם בן המלך על הבית שופט וגו' לא נטל עליו כתר מלכות בחייו, וכל דינין שהיה דן אומרן בשם אביו. רש"י סוכה מה:

Yosom (**Jotham**) **ben Uziahu:** He was a *tzaddik* (holy person) and more humble than the other kings and merited this through the honor he bestowed upon his father. Regarding him did Scripture state (Malachi 1:6), ". . . a son honors his father," for he administrated (lit. judged) the land during the whole time that his father was a leper, as it says (Kings II 15:5), "And Jotham the king's son was over the house, judging the people of the land." During his father's lifetime, he didn't take for himself the crown of royalty and whenever he pronounced judgement, he would attribute the decision to his father. **Rashi ibid.**

V. Upheaval in Israel

A.
בּשְׁנַת חֲמֵשׁ עֶשְׁבֵה שָׁנָה לַאֲמַצְיָהוּ כֶּן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מְלַךְ יָרְבְעָם כֶּן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן
בּשְׁנַת חֲמֵשׁ עֶשְׂבה שָׁנָה: וַיַּעַשׁ הָרַע בְּעֵינִי ד׳ לֹא סָר מִכָּל חַטֹּאוֹת יָרְבְעָם כֶּן נְבָט אֲשֶׁר הָחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל הַהָּאַרְבָּה בְּדְבַר ד׳ אֱ–לֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דְּבֶּר בְּיִד עַבְדּוֹ הוּא הַשִּׁרְבָּה בְּלְבִי אֲשֶׁר הְבָּר וְאָפֶּס עָצוּר וְאֶפֶּס עָזוּב יוֹנָה כֶּן אֲמִתְי הַנְּבְיִא אֲשֶׁר מְבָּר בִי יְבְבְעם בֶּן יוֹאָשׁ: וְצָבֶּס עָצוּר וְאֶפֶּס עָצוּר וְאֶפֶּס עָזוּב וְאֵין עוֹר לְיִשְׂרָאֵל: וְלֹא דְבֶּר ד׳ לִמְחוֹת אֶת שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשְּׁמְיִם וַיּוֹשִׁיעֵם בְּיַד יְרְבְעָם בֶּן יוֹאְשׁ: וְנִילְיְבִעם בְּן וֹלְא דְבֶּר דִי לִמְחוֹת אֶת שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתְּח הַשִּׁיב אֶת דַּמֶשֶׁק וְאֶת חֲמָת לִיהוּדְה וְיָבֶר בְּיִבְעִם עָם אֲבֹתִיו עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכֵּב יְרְבְעָם עִם אֲבֹתִיו עִם מַלְכֵי בִּישְׂרָאֵל וַיִּשְׁבָּב יְרְבְעָם עִם אֲבֹתִיו עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבָּב יְרְבְעָם עִם אֲבֹתִיו עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבָּל וַיִּשְׁבָב יִרְבְעָם עם אֲבֹתִיו עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלְּד זְכַרְיָם בְנוֹ תַּחְתִּנוֹ ב מִרנִים בִּל מַלבים בִירִב בּיכִריָם בִּיל בִילְעם בִּי בִּרְבִעם בְּן בַּנְיִים בְּבִי יִיבְרְבִעם בְּים בְּל מַלְב מִל מַלְב ב יִבְּבְעִם בְּיִבְרִים בִּל מַל סֵפֶּר דְּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁבָּב יִרְבְעִם עִם אֲבֹתִיו עִם מַלְכִי בִּיבְרָיה בָנִר בִּיב בִּיל בִּברי בִּרְבִים בְנוֹ תַּחָתְנִיוֹ בִּיל בִּיבְרִים בִּיל בּיֹל מִלּוֹי בִּלְיבִים בְּיב בִירִים בִּל מִיבּים בִּל מַל מַבְּיב יִרְבִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּיבְים בִּיל בִּיל בִּיל בִּיל בִּיִים בְּיִב רְיבִים בְּים בִּיל בִּיב בִיים בִּבּי בִּיב בִייב מִּל בִּים בִּים בִּים בִּים בִּיב יִיבּיב בִּשְׁיבִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבּים בְּים בְּיבּים בְּים בְּיִים בִּים בְּים בְּיִבְים בְּיִים בְּעם בְּיבּב יִיבְים בְּיבּים בְּים בְּיִבּים בְּים בְּיִים בְּעִים בְּבִּיים בְּיִבּים בְּיבּים בְּיִּים בְּיִבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיִים בְּיבִּים בְּי

Series XVII 10 Lecture #7

In the fifteenth year of Amaziah the son of Joash king of Judah, Jeroboam the son of Joash king of Israel began to reign in Samaria, and reigned forty one years. And he did that which was evil in the sight of the L-rd; he departed not from all the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel sin. - He restored the border of Israel from the entrance of Hamath to the sea of the Arabah, - according to the word of the L-rd G-d of Israel, which He spoke by the hand of His servant Jonah, the son of Amittai, the prophet, which was of Gath-Hepher. - For the L-rd saw the affliction of Israel, that it was very bitter; for there was not any shut up, nor any left free, nor any helper for Israel. And the L-rd did not say that He would blot out the name of Israel from under heaven; but He saved them by the hand of Jeroboam the son of Joash. And the rest of the acts of Jeroboam, and all that he did, and his might, how he fought, and how he recovered Damascus, and Hamath, which had belonged to Judah, for Israel, - are they not written in the Book of the Chronicles of the Kings of Israel? And Jeroboam slept with his fathers, with the kings of Israel; and Zechariah his son reigned in his place. **Kings II 14:21-29**

וּ בְּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לַעֲזַרְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מְלַךְ זְכַרְיָהוּ כֶּן יָרָבְעָם עַל יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן
 בּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לַעֲזַרְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מְלַךְ זְכַרְיָהוּ כֶּן יְבָעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הָחֶטִיא שְׁבָּתְיו לֹא סָר מֵחַטֹּאות יָרְבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הָחֶטִיא אָת יִשְׂרָאֵל: וַיִּמְעֹר דְּבְּר זְלָיִה הַנָּם בְּיִבְיִם יַשְׂרָאֵל: הוּא דְבַר ד׳ אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל יֵהוּא לֵאמֹר בְּנֵי רְבִיעִים יֵשְׁבוּ לְּדְ עַל כְּפָּא יִשְׂרָאֵל וַיִּהִי כֵּן: מלכים ב טוּ:ח-יב

In the thirty eighth year of Azariah king of Judah did Zechariah the son of Jeroboam reign over Israel in Samaria six months. And he did that which was evil in the sight of the L-rd, as his fathers had done; he departed not from the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel sin. And Shallum the son of Jabesh conspired against him, and struck him before the people, and killed him, and reigned in his place. And the rest of the acts of Zechariah, behold, they are written in the Book of the Chronicles of the Kings of Israel. This was the word of the L-rd which He spoke to Jehu, saying, Your sons shall sit on the throne of Israel to the fourth generation. And so it came to pass. **Kings II 15:8-12**

2) וַיֹּאמֶר ד׳ אֶל יֵהוּא יַעַן אֲשֶׁר הֶטִיבֹת לַעֲשׁוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי כְּכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבִי עָשִׂית לְבֵית אַחְאָב בִּנִי רְבִעִים יֵשָׁבוּ לְךָ עַל כִּסֵא יִשִׂרָאֵל: מלכים ב יֹּל

And the L-rd said to Jehu, Because you have done well in doing that which is right in My eyes, and have done to the house of Ahab according to all that was in My heart, your sons of the fourth generation shall sit on the throne of Israel. **Kings II 10:30**

C.
 שׁלוּם בֶּן יָבֵשׁ מְלַךְ בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָתַשַׁע שְׁנָה לְעֻזִיֶּה מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ יֶבִים בְּשֹׁמְרוֹן: וַיַּעַל מְנַחֵם שְׁלוּם בֶּן יָבֵישׁ בְּשֹׁמְרוֹן וַיְמִיתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתִּיו: וְיֶתֶר דִּבְרֵי שֵׁלוּם בֶּן יָבֵישׁ בְּשֹׁמְרוֹן וַיְמִיתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתִּיו: וְיֶתֶר דִּבְרֵי שֵׁלוּם בֶּן יְבֵישׁ בְּשֹׁמְרוֹן וַיְמִים בֹּטוּיג-טו
 וְמָשִׁר אֲשֵׁר קַשַּׁר הָנַּם כְּתִבִים עַל סֵפֵּר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: מלכים ב טוּיג-טו

Shallum the son of Jabesh began to reign in the thirty ninth year of Uzziah king of Judah; and he reigned a full month in Samaria. For Menahem the son of Gadi went up from Tirzah, and came to Samaria, and struck Shallum the son of Jabesh in Samaria, and killed him, and reigned in his place. And the rest of the acts of Shallum, and his conspiracy which he made, behold, they are written in the Book of the Chronicles of the Kings of Israel. **Kings II 15:13-15**

Series XVII 11 Lecture #7

D. אָז יַכֶּה מְנַחֵם אֶת תִּפְּסַח וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בְּהּ וְאֶת גְּבוּלֶיהָ מִתִּרְצָה כִּי לֹא פָתַח וַיַּךְ אֵת כָּל הָהָרוֹתֶיהָ בִּקֵעַ: אָז יַכֶּה מְנַחֵם אֶת תִּפְּסַח וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בְּהּ וְאֶת גְּבוּלֶיהָ מִנְּחֵם בֶּן גָּדִי עַל יִשְׂרָאֵל עָשֶׁר שְׁנִים בְּשׁמְרוֹן: בְּא פוּל מֶלֶךְ וִיִּעְשׁ הָרַע בְּעֵינִי ד׳ לֹא סָר מֵעַל חֲטֹאות יָרְבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הָחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל יָמִיו: בָּא פוּל מֶלֶךְ אַשׁוּר עַל הָאָרֶץ וַיִּתֵּן מְנַחֵם לְפוּל אֶלֶף כִּכֵּר כְּסֶף לִהְיוֹת יָדִיו אִתּוֹ לְהַחְחִיִּק הַמַּמְלְכָה בְּיִדוֹ: וַיֹּצֵא מְנַחֵם אָת הַבֶּסֶף עַל יִשְׂרָאֵל עַל כָּל גִּבּוֹרִי הַחַיִּל לְתֵת לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר חֲמִשִּׁים שְׁקְלִים כָּסֶף לְאִישׁ אֶחָד וַיִשְׁב מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְלֹא עָמֵד שְׁם בָּאָרֶץ: וְיָתֶר דִּבְרֵי מְנַחֵם וְכָל אֲשֶׁר עְשָׂה הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶּר דִּבְרִי הַיִּמִים לְמַלְר בְּשֹׁר וְלֹא עָמֵד שְׁם בָּאֶרֶץ: וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַחֵם וְכָל אֲשֶׁר עְשָׂה הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִם עַל סֵפֶּר דִּבְרִי הַיְּמִים לְמָלֵר מִלּחִים: מֹלְכִים ב טוּיטוּ–כב

Then Menahem struck Tiphsah, and all who were there, and its borders from Tirzah; because they opened not to him, therefore he struck it; and all the women there who were with child he ripped up. - In the thirty ninth year of Azariah king of Judah began Menahem the son of Gadi to reign over Israel, and reigned ten years in Samaria. And he did that which was evil in the sight of the L-rd; he departed not all his days from the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel sin. - And Pul the king of Assyria came against the land; and Menahem gave Pul a thousand talents of silver, that his hand might be with him to confirm the kingdom in his hand. And Menahem exacted the money of Israel, from all the mighty men of wealth, from each man fifty shekels of silver, to give to the king of Assyria. And the king of Assyria turned back, and did not remain in the land. And the rest of the acts of Menahem, and all that he did, are they not written in the Book of the Chronicles of the Kings of Israel? And Menahem slept with his fathers; and Pekahiah his son reigned in his place. **Kings II 15:16-22**

E.
בּשְׁנַת חֲמִשִּׁים שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מְלַךְ פְּקַחְיָה כֶּן מְנַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שְׁנָתִים: וַיַּעֲשֹׁ הָרַע בְּשִׁר חֲמִשִּׁים שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מְלַךְ פְּקַחְיָה עָל יִשְׂרָאֵל: וַיִּקְשֹׁר עָלְיו פֶּקַח כֶּן רְמַלְיָהוּ שָׁלִישׁוֹ בְּעֵינִי ד׳ לֹא סָר מֵחַטֹּאות יָרְבְעָם כֶּן נְבָט אֲשֶׁר הָחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל: וַיִּקְשֹׁר עָלְיו כָּקְרִמוֹן בִּית הַמֶּלֶךְ אֶת אַרְגֹב וְאָת הָאַרְיֵה וְעִמּוֹ חְמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי גִּלְעָדִים וַיְמִיתֵהוּ וַיִּמְר דִּבְרִי הַיְּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּמְלֹךְ תַּחְתְּיוֹ: וְיָתֶר דִּבְרֵי הְּלָּלְכֵי יִשְׂרָאֵל עְשָׁה הִנָּם כְּתוּבִים עַל סֵפֶּר דְּבְרֵי הַיְּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: מֹלכים ב טוּכג-כו

In the fiftieth year of Azariah king of Judah, Pekahiah the son of Menahem began to reign over Israel in Samaria, and reigned two years. And he did that which was evil in the sight of the L-rd; he departed not from the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel sin. But Pekah the son of Remaliah, a captain of his, conspired against him, and struck him in Samaria, in the palace of the king's house, by Argob and Arieh, - and with him fifty men of the Gileadites; and he killed him, and reigned in his place. And the rest of the acts of Pekahiah, and all that he did, behold, they are written in the Book of the Chronicles of the Kings of Israel. **Kings II 15:23-26**

F.
בּשְׁנַת חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מְלַךְ פֶּקַח בֶּן רְמִלְיָהוּ עַל יִשְׂרָאֵל בְּשׁמְרוֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה:
בּשְׁנַת חֲמִשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מְלַךְ פָּקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ עַל יִשְׂרָאֵל: בִּימֵי פֶּקַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
בַּעֵּם הְּנְעַ הְעָבֶל בֵּית מַעְּכָה וְאֶת יְנוֹחַ וְאֶת קֶדֶשׁׁ וְאֶת חָצוֹר וְאֶת
בָּגְלִעָר וְאֶת הַגָּלִילָה כֹּל אֶרֶץ נַפְּתָּלִי וַיַּגְלֵם אֲשׁוּרָה: וַיִּקְשָׁר קְשֶׁר הוֹשֵׁעַ בֶּן אֵלָה עַל פֶּקַח בְּן רְמַלְיָהוּ
בִּיבְּהוּ וַיְמִיתַהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים לְיוֹתָם בֶּן עֻזִיָּה: וְיֶתֶר דִּבְרֵי פֶּקַח וְכָל אֲשֶׁר עְשָׁה הִנְּם בִּנִיכִּה עַל סֵפֶר דִּבְרִי הַיְּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: מלכים ב טוּכוּ-לא

In the fifty second year of Azariah king of Judah, Pekah the son of Remaliah began to reign over Israel in Samaria, and he reigned twenty years. And he did that which was evil in the sight of the L-rd; he departed not from the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel sin. In the days of Pekah, king of Israel, came Tiglath-Pileser, king of Assyria, and took - Iyon, and Abel-Beth-Maachah, and Janoah, and Kedesh, and Hazor, and Gilead, and Galilee, all the land of Naphtali, - and carried them captive to Assyria. And Hoshea the son of Elah made a conspiracy against Pekah the son of Remaliah, and struck him, and killed him, and reigned in his place, in the twentieth year of Jotham the son of Uzziah. - And the rest of the acts of Pekah, and all that he did, behold, they are written in the Book of the Chronicles of the Kings of Israel. **Kings II** 15:27-31

G. וַיִּמְעֲלוּ בֵּא–לֹהִי אֲבֹתֵיהֶם וַיִּיְנוּ אַחֲרִי אֱלֹהֵי עַמֵּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֱ–לֹהִים מִפְּנֵיהֶם: וַיָּעַר אֱ–לֹהִי יִשְׂרָאֵל אֶת רוּחַ | פּוּל מֶלֶךְ אַשׁוּר וְאֶת רוּחַ תִּלְגַת פִּלְנֶסֶר מֶלֶךְ אַשׁוּר וַיִּגְלֵם לְראוּבֵנִי וְלַגְּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט מִנְשֵׁה וַיִבִיאֵם לַחָלָח וָחַבוֹר וְהָרֵא וּנָהַר גּוֹזֵן עַד הַיּוֹם הַזָּה: דברי הימים א ה:כה–כו

And they transgressed against the G-d of their fathers, and played the harlot after the gods of the peoples of the land, whom G-d destroyed before them. And the G-d of Israel stirred up the spirit of Pul king of Assyria, and the spirit of Tilgath-Pilneser king of Assyria, and he carried them away, the Reubenites, and the Gadites, and the half tribe of Manasseh, and brought them to Halah, and Habor, and Hara, and to the river Gozan, till this day. **Chronicles I 5:25-26**

VI. Hoshea and the Destruction of the Kingdom of Israel

A.
 בִּשְׁנַת שְׁמֵּים שֶשְׁרֵה לְאָחָז מֶלֶךְ יְהוּדָה מְלַךְ הוֹשֵׁעַ בֶּן אֵלָה בְשֹׁמְרוֹן עַל יִשְׂרָאֵל מֵשַׁע שְׁנִים: וַיַּעַשֹׁ הְרַע הְּבָּע הְבִּע הְיוּ לְפָּנְיוּ: עָלְיוֹ עָלָה שֵׁלְמַנְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשׁוּר וַיְיִהִי לוֹ הוֹשֵׁעַ עֶבֶּר בְּעוֹים ד׳ רַק לֹא כְּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הְיוּ לְפָנְיוּ: עָלְיוֹ עָלָה שֵׁלְמַנְאֶכִים אֶל סוֹא מֶלֶךְ אַשׁוּר בְּהוֹשֵׁעַ לֶשֶׁר אֲשׁוּר וַיַּאַסְרֵהוּ בֵּית כֶּלֶא: וַיַּעַל מֶלֶךְ אַשׁוּר בְּכָל הָאָרֶץ מְנְה רְשְׁנָה בְשְׁנָה בְשְׁנָה בְשְׁנָה הַמְּלְשׁ שְׁנִים: בִּשְׁנַת הַתְּשִׁיעִית לְהוֹשֵׁעַ לְכַד מֶלֶךְ אַשׁוּר אֶת שֹׁמְרוֹן וַיֶּגֶל אֶת וֹיַעַל שֹׁמְרוֹן וַיְּצֵר שִׁלְיה שִׁנְת הַחְלָּת וֹבְּתְבִי מְדִיי מְלִיי מִלְים בֹּחְלַח וּבְחָבוֹר נְהַר גוֹוְן וְעָבִי מְדִי: מלכים ב יו:א-ו

In the twelfth year of Ahaz king of Judah, began Hoshea the son of Elah to reign in Samaria over Israel nine years. - And he did that which was evil in the sight of the L-rd, but not as the kings of Israel who were before him. - Against him came up Shalmaneser king of Assyria; and Hoshea became his vassal, and paid him tribute. - And the king of Assyria found treachery in Hoshea; for he had sent messengers to So, king of Egypt, and brought no tribute to the king of Assyria, as he had done year by year; therefore the king of Assyria shut him up, and bound him in prison. Then the king of Assyria came up throughout all the land, and went up to Samaria, and besieged it three years. In the ninth year of Hoshea, the king of Assyria took Samaria, and carried Israel away to Assyria, and placed them in Halah and in Habor by the river of Gozan, and in the cities of the Medes. **Kings II 17:1-6**

B.
מה נשתנה הושע בן אלה שגלו עשרת השבטים בימיו אלא עד עכשיו היתה עבודת אלילים קשורה מה נשתנה הושע בן אלה וביטל כל המשמרות ביחיד וקשה לפני ד' להגלות את הצבור בעון יחיד, כיון שבא הושע בן אלה וביטל כל המשמרות כולן ואמר כל מי שיעלה לירושלים יעלה ולא אמר הכל יעלו לירושלים, עליו הוא אומר ויעש הרע בעיני ד' רק לא כמלכי ישראל, עליו עלה שלמנאסר, מפני ששמט קולר מצוארו ונתנו בצואר הרבים. ילקוט שמעוני מלכים ב' יז

Series XVII 13 Lecture #7

Why was Hoshea singled out that the ten tribes were exiled in his reign? Up until now idolatry was connected with an individual (king) and it was difficult to condemn the community because of the sin (of coercion) done by the individual. But when Hoshea came and took away the border guards and said "anyone who wants to go up to Jerusalem to the Bais Hamikdash is allowed" but failed to say "all *must* go to Jerusalem." Scripture refers to him "and he (Hoshea) did evil in the eyes of G-d, however not to the extent of the other kings of Israel." It was he that Shalmanessar attacked because he lifted the guilt (lit. chains) from himself and put it on the community. **Yalkut Shimoni Kings II 17**

VII. Ahaz

A.

בָּן עֵשֶׂרִים שַׁנָה אָחַז בִּמַלְכוֹ וְשֵׁשׁ עֵשֶׂרָה שַׁנָה מַלַךְ בִּירוּשַׁלָם וְלֹא עַשַׂה הַיַּשַׁר בִּעֵינִי ד' כַּדְוִיד (1 ווילך בדרכי מַלכי ישראל וגם מַסָּכוֹת עַשָּה לְבַעַלִים: וְהוֹא הקטיר בְּגֵיא בַן הנם וַיַבער אָת בַּנִיו בַּאֵשׁ כִּתעַבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֵׁר הֹרִישׁ ד׳ מִפָּנֵי בָּנֵי יִשְׁרָאֵל: וַיִזְבֶּח וַיִּקְטֵּר בַּבַּמוֹת וְעַל הַגְּבַעוֹת וְתַחַת כַּל עֵץ רַעַנַן: וַיִּתְּנָהוּ ד׳ אֵ-לֹהַיו בִּיַד מֶלֶךְ אָרָם וַיַּכּוּ בוֹ וַיִּשְׁבּוּ מְמֵנוּ שִׁבִיָה גִדוֹלָה וַיַּבִיאוּ דַּרְמַשֶּׁק וְגַם בִּיִר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל נִתַּן וַיַּךְ בּוֹ מַכָּה גִדוֹלָה: וַיַּהַרֹג פָּקַח בָּן רְמַלְיָהוּ בִּיהוּדָה מֵאַה וְעֲשִׁרִים אֶלֶף בִּיוֹם אֶחַד הַכּל בָּנֵי חִיל בַּעַזְבַם אֶת ד׳ אֵ-לֹהֵי אֲבוֹתָם: וַיַּהֵרג זְכָרִי | גַּבּוֹר אָפָרִים אָת מַעֲשֵׁיַהוּ בַּן הַמֶּלֶךְ וְאָת עזריקם נגיד הבית ואת אַלקנה משנה המלך: וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אַלף נשים בנים וֹבַנוֹת וָגַם שַׁלַל רֶב בַּזִזוּ מֵהֶם וַיַּבִיאוּ אָת הַשַּלַל לְשׁמְרוֹן: וְשֵׁם הַיָה נַבִיא לְד׳ ערֶד שָׁמוֹ וַיַּצֵא לְפַנֵי הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת ד' א-להי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו בם בזעף עד לשמים הגיע: ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רָק אָתָם עַמַכֶם אֲשֶׁמוֹת לָד׳ אַ-לֹהֵיכֶם: וְעַתָּה שׁמַעוֹנִי וְהַשִּׁיבוֹ הַשֹּׁבְיָה אֲשֶׁר שׁבִיתִם מַאָחֵיכֶם כִּי חַרוֹן אַף ד׳ עַלִיכָם: וַיַּקְמוּ אַנַשִׁים מֶרָאשִׁי בְנֵי אָפַרִים עַזַריַהוּ בֶּן יְהוֹחַנַן בֶּרְכִיהוּ בֶּן מִשְׁלְמוֹת וְיחָזְקִיהוּ בֵּן שׁלָם וַעַמְשֵׁא בֶּן חַדְלַי עַל הַבַּאִים מון הַצַבָא: וַיֹּאמרוּ לַהָם לֹא תַביאוּ אָת הַשְּׁבְיָה הַנָּה כִּי לְאֲשְׁמֵת ד׳ עלינו אתם אמרים להסיף על חטאתינו ועל אשמתינו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: ויעוב החלוץ את השביה ואת הבזה לפני השרים וכל הקהל: ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשום וינעלום ויאכלום וישקום ויסכום וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם וישובו שמרון: דברי הימים ב כח:א-טו

Ahaz was twenty years old when he began to reign, and he reigned sixteen years in Jerusalem; but he did not do that which was right in the sight of the L-rd, like David his father; For he walked in the ways of the kings of Israel, and made also molten images for the Baalim. And he burned (incense) sacrifices in the Valley of the Son of Hinnom, and burned his children in the fire, according to the abominations of the nations whom the L-rd had cast out before the people of Israel. And he sacrificed and burned (incense) sacrifices in the high places, and on the hills, and under every green tree. And the L-rd his G-d delivered him into the hand of the king of Aram; and they defeated him, and carried away captive a great multitude of them, and brought them to Damascus. And he was also delivered into the hand of the king of Israel, who defeated him with a great slaughter. And Pekah the son of Remaliah slew in Judah a hundred and twenty thousand in one day, who were all brave men; because they had forsaken the L-rd G-d of their fathers. And Zichri, a mighty man of Ephraim, slew Maaseiah - the king's son, and Azrikam the governor of the house, and Elkanah who was viceroy (next to the king). And the people of Israel carried away captive of their brothers two hundred thousand, women, sons, and daughters, and took also away much booty from them, and brought the booty to Samaria. But a prophet of the L-rd was there, whose name was Oded; and he went out before the army that came to Samaria, and said to them, Behold, because the L-rd G-d of your fathers was angry with Judah, he has Series XVII 14 Lecture #7

delivered them into your hand, and you have slain them in a rage that reaches up to heaven. And now you intend to keep the people of Judah and Jerusalem as male and female slaves to you. Do you not have sins of your own against the L-rd your G-d? And now hear me, and send back the captives, whom you have taken captive of your brothers; for the fierce wrath of the L-rd is upon you. Then some of the heads of the men of Ephraim, - Azariah the son of Johanan, Berechiah the son of Meshillemoth, and Jehizkiah the son of Shallum, and Amasa the son of Hadlai, stood up against those who came from the war, And they said to them, You shall not bring in the captives here; for whereas we have offended against the L-rd already, you intend to add more to our sins and to our trespass; for our trespass is great, and there is fierce wrath against Israel. And the armed men left the captives and the booty before the princes and all the congregation. And the men who were mentioned by name rose up, and took the captives, and clothed with the booty all who were naked among them, and dressed them, and gave them shoes, and gave them to eat and to drink, and anointed them, and carried all the weak ones on donkeys, and brought them to Jericho, the city of palm trees, to their brothers. Then they returned to Samaria. **Chronicles II** 28:1-15

2) משוח מלחמה בשעה שמדבר אל העם בלשון הקודש היה מדבר, שנאמר: (דברים כ) והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן זה כהן משוח מלחמה, (דברים כ) ודבר אל העם בלשון הקודש, (דברים כ) ואמר אליהם שמע ישראל וגו' על אויביכם ולא על אחיכם, לא יהודה על שמעון ולא שמעון על בנימין, שאם תפלו בידם ירחמו עליכם, כמה שנאמר: (דברי הימים ב' כח) ויקומו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערומיהם הלבישו מן השלל וילבישום וינעילום ויאכילום וישקום ויסכום וינהלום בחמורים לכל כושל ויביאום יריחו עיר התמרים אצל אחיהם וישובו שומרון וגו', על אויביכם אתם הולכים, שאם תפלו בידם אין מרחמין עליכם. סוטה מב.

At the time when the *mishuach milchama* (priest that was expressly anointed to address the troops before battle) addresses the people, he speaks in the holy tongue (*loshon hakodesh*), as it is said (Deuteronomy 20:2), "And it shall be, when you draw near unto the battle, that the priest shall approach, i.e., the anointed for battle, and speak unto the people, i.e. in the holy tongue, and shall say unto them (ibid. 3), 'Hear, O Israel, (you draw near this day unto battle against your enemies." [The implication of,] "against your enemies" is, "but not against our brothers." Not Yehudah against Shimon, nor Shimon against Binyamin, so that if you fall into their hands they shall have mercy upon you, as it is said (Chronicles II 28:15), "And the men who were mentioned by name rose up, and took the captives, and clothed with the booty all who were naked among them, and dressed them, and gave them shoes, and gave them to eat and to drink, and anointed them, and carried all the weak ones on donkeys, and brought them to Jericho, the city of palm trees, to their brothers. Then they returned to Samaria." "Against your enemies do you march, so that if you fall into their hands they will have no mercy upon you. **Sota 42a**

B.
בְּעֵת הַהִּיא שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אָחָז עַל מַלְכֵי אַשׁוּר לַעְזֹר לוֹ: וְעוֹד אֲדוֹמִים בָּאוּ וַיַּכּוּ בִיהוּדְה וַיִּשְׁבּוּ שֶׁבִי הַשְּׁמִי שְׁלַח הַמֶּלֶךְ אָחָז עַל מַלְכֵי אַשׁוּר לַעְזֹר לוֹ: וְעוֹד אֲדוֹמִים בָּאוּ וַיַּכּוּ בִּיהוּדְה וַיִּעָבוּ וְנְעָת הִּנְנִיתְ דִי אֶת יְהוּדְה בַּעֲבוּר שׁוֹכוֹ וּבְנוֹתֶיהְ וְאֶת הִּמְנָה וּבְנוֹתֶיהְ וְאֶת הִמְנָה וּבְנוֹתֶיהְ וְאֶת הִמְנָה וּבְנוֹתֶיהְ וְאֶת הִמְנָה וּבְנוֹתֶיהְ וְאֶת הִמְלָּה וְשָׁתוֹל מַעַל בַּד׳: וַיָּבֹא עָלְיו תִּלְגַת פִּלְנְאֶסֶר מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיִּצֵר לוֹ אָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָא אָחָז אֶת בֵּית ד׳ וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׁרִים וַיִּמְל הַמְּכִי בְּוֹ וַיִּשְׁרִה לוֹ: וּבְעת הְצְלֹב לוֹ וְיוֹסֶף לִמְעוֹל בַּד׳ הוּא הַמֶּלֶךְ אָחָז: וַיִּזְבַּח לֵאלֹהֵי דַרְמֶשֶׁק הַמַּכִּים בּוֹ וַיֹּאמֶר כִּי אֲלְהִי מַלְכִי אֲבְרם הִים מַעְזְרִים אוֹתָם לְהֶם אֲזַבְּח וְנַעְזְרוּנִי וְהֵם הָיוּ לוֹ וְהַבְּיְתוֹת בֵּית ד׳ וַיִּעֲשׁ לוֹ מִזְבְּחוֹת בְּכָל פִּנְּה הָבִּל הִים וְיִבְצֵץ אֶת כְּלֵי בֵית הָ–אֶלֹהִים וַיִּסְגֹּר אֶת דִּלְתוֹת בֵּית ד׳ וַיִּעֲשׁ לוֹ מִזְבְּחוֹת בְּכָל פִּנְּה בְּמוֹת לְקְטֵר לִא בִיר וְנִיר לִיהוּדָה עְשָּה בְמוֹת לְקְטֵּר לֵא בֹירוֹ וַיִּכְעֵס אֵת ד׳ אֵבְלֹהים עָּשָׁה בְמוֹת לְקְטֵּר לֵא –לֹהִים וַיַּכְעֵס אֵת ד׳ אָבְרֹי בְּיִבּת בְּמוֹת לְקְטֵּר לֵא –להִים וַיִּכְעֵס אֶת ד׳ אַבּן לִיהוּ בְּמוֹת לְקְטֵּר לֵא –להִים אֲחָרִים וַיִּכְעֵס אֵת ד׳ וְעִיר לִיהוּדָה עְשָּה בְמוֹת לְקְטֵר לֵא –להִים אֲחָהִים וַיַּכְעֵס אֶת ד׳ אַבְירוֹנִי בְּיֹר בִיר לִיהוּדָה עְשָּה בְמוֹת לְקְטֵּר לֵא –לֹהִים אֲחָרִים וַיִּבְעַם אָּת דֹי וְיִיר לִיהוּדְה עְשָּה בְמוֹת לְבְיּת בְּמֹל בִּית בְּיר לִיהוֹרָה בְּיֹת בְיר בְיֹת בְיר לִיהוּרְיה בְּמֹר בְיֹת בְּיר בִית בְּית בְּיל בִית בְיר לִיהוּבְּן בְּמֹית בְּית בְיל בִית בְּיר לִיהוּרְם בְּמֹב בְית בְּיֹב בִית בְיר בְּיֹב בְית בְּיל בִית בְיר בְּיִבְּים בְּיֹם בְּיִבְים בְּיִבְּם בְּעְבְיה בְּיִבְם בְּיוֹ בִית בְּיִב בְּית בְּית בְיר בִּיל בְּיל בְיר בְּים בְּבְּים בְּית בְּיר בְיֹים בְּיִבְּים בְּיֹבְים בְּית בְּיב בְּים בְּיֹב בְּית בְּיבְים בְּיִים בְּיִים בְּעִים בְּים בְּחִ

Series XVII 15 Lecture #7

וְיֶתֶר דְּבָרָיו וְכָל דְּרָכִיו הָרִאשׁנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל סֵפֶּר מַלְכֵי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכֵּב אָחְז עם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרָהוּ בָעִיר בִּירוּשָׁלַם כִּי לֹא הֶבִיאָהוּ לְקְבְרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יְחִזְקִיֶּהוּ בְנוֹ תַּחְתִּיוּ: דברי הימים ב כחּטז–כז

At that time king Ahaz sent word to the kings of Assyria to help him. For again the Edomites had come and struck Judah, and carried away captives. And the Philistines had invaded the cities of the Shephelah, and the Negev of Judah, and had taken Beth-Shemesh, and Ayalon, and Gederoth, and Soco with its villages, and Timnah with its villages, Gimzo also and its villages; and they lived there. For the L-rd brought Judah low because of Ahaz king of Israel; for he caused disorder in Judah, and transgressed greatly against the L-rd. And Tilgath-Pilneser king of Assyria came to him, and distressed him, but did not strengthen him. For Ahaz took away a portion from the house of the L-rd, and from the house of the king, and from the princes, and gave it to the king of Assyria; but he did not help him. And in the time of his distress he trespassed still more against the L-rd; this is that king Ahaz. For he sacrificed to the gods of Damascus, which had defeated him; and he said, Because the gods of the kings of Aram helped them, I will sacrifice to them, that they may help me. But they were the ruin of him, and of all Israel. And Ahaz gathered together the utensils of the house of G-d, and cut in pieces the utensils of the house of G-d, and shut the doors of the house of the Lord, and he made himself altars in every corner of Jerusalem. And in every city of Judah he made high places to burn sacrifices (incense) to other gods, and provoked to anger the L-rd G-d of his fathers. And the rest of his acts and of all his ways, from first to last, behold, they are written in the Book of the Kings of Judah and Israel. And Ahaz slept with his fathers, and they buried him in the city, in Jerusalem; but they did not bring him to the tombs of the kings of Israel; and Hezekiah his son reigned in his place. Chronicles II 28:16-27

C.
כך אמר אחז אם אין גדיים אין תישים אם אין תישים אין צאן אם אין צאן אין רועה אם אין רועה אין רועה אין כך אמר אחז אם אין לומר אם אין קטנים אין תלמידים אם אין תלמידים אין חכמים אם אין עולם כך היה סבור בדעתו לומר אם אין קטנים אין נביאים אין הקב"ה משרה שכינתו עליהם הה"ר חכמים אין זקנים אין זקנים אין נביאים אין נביאים אין הקב"ה

(ישעיה ח) צור תעודה חתום תורה בלמודי רבי חוניא בר אלעזר אמר למה נקרא שמו אחז שאחז בתי כנסיות ובתי מדרשות. מדרש בראשית רבה מב:ג

This is what Ahaz said: If there are no young goats there will [eventually] be no mature goats. If there are no mature goats there will [eventually] be no more flocks. If there will be no more flocks there will be no more shepherds. If there will be no more shepherds there will be no more world. This is what he planned: If there are no children [attending school] there will be no more students. If there are no students there will be no more scholars. If there are no more scholars there will be no more elders. If there will be no more prophets. If there will be no more prophets then the Holy One, blessed be He, will not rest his Presence upon them. This is what is meant by the verse (Isaiah 8:16), "Bind up the testimony, seal the Torah among my disciples." Rabbi Hunia bar Elazar said: Why was he called Ahaz (literally: he held)? because he held [under lock and key] the synagogues and study halls. **Midrash Bereishis Rabbah 42:3**

TIMELINE (ACCORDING TO THE GAON OF VILNA)

(סדר עולם) <u>DATE</u>	KINGS OF JUDAH		KINGS OF ISRAEL	
835 BCE - ב' תתקכ"ה	Solomon	שׁלמה	Solomon	שלמה
יים. ב' תתקס"ה - 795 BCE	Rehoboam	ָרְ <u>תַ</u> ּבְעָם	Jeroboam	יָרְבְעָם בֶּן נְבָט
י. ב' תתקפ"ב - 778 BCE	Abijam	אֲבִי <u>ָּי</u> ם		T: , V T: TT
י. ב' תתקפ"ה - 775 BCE	Asa	אָסָא		
ב' תתקפ"ו - 774 BCE			Nadab	נָדָב כֶּן יָרָבִעָם
773 BCE - ב' תתקפ"ז			Baasha	בַּעְשָׁא בֶן אֲחִיָּה
750 BCE - ג' י'ג			Elah	אֵלָה בֶן בַּעִשָּׁא אֵלָה בֶן בַּעִשָּׁא
749 BCE - ג' י"א			Zimri	זְמְרִי
749 BCE - ג' י"א			Omri	ָ עָמְרִי
738 BCE - ג' כ"ב			Ahab	אַחְאָב בֶּן עְׂמְרִי
734 BCE - ג' כ "ו	Jehoshaphat	יְהוֹשָׁפְּט		
ג' מ"ג - 717 BCE		·	Ahaziah	אֲחַזְיָהוּ בֶן אַחְאָב
ג' מ"ד - 716 BCE			Jehoram	יְהוֹרָם בֶּן אַחְאָב
709 BCE - ג' נ"א	Jehoram	יְהוֹרְם		·
705 BCE - ג' נ"ה	Ahaziah	אֲחַזְיָהוּ		
704 BCE - ג' נ"ו	Athaliah	עַתַלְיָהוּ בַּת אַחְאָב	Jehu	יֵהוּא בֶּן יְהוֹשְׁפָּט
ג' ס"ב - 698 BCE ג'	Joash	יוֹאָשׁ בֶּן אֲחַוְיָהוּ		·
ג' פ"ד - 676 BCE ג'			Jehoahaz	יְהוֹאָחָז בֶּן יֵהוּא
ג' ק"א - 659 BCE			Jehoash	יְהוֹאָשׁ כֶּן יְהוֹאָחָז
ג' ק"ב - 658 BCE ג'	Amaziah	אָמִינְיָה		
ג' קט"ו - 645 BCE			Jeroboam	יָרְבְעָם בֶּן יוֹאָשׁ
630 BCE - ג' ק"ל	Azariah	(עוזיה) עַזַרְיָה		
ג' קנ"ג - 607 BCE			Zechariah	זְכַרְיָהוּ בֶּן יָרְבְעָם
ג' קנ"ד - 606 BCE			Shallum	שַׁלּוּם בֶּן יָבֵשׁ
ג' קנ"ד - 606 BCE			Menahem	מְנַחֵם בֶּן נְּדִי
ג' קס"ד - 596 BCE			Pekahiah	פְּקַחְיָה בֶן מְנַחֵם
ג' קס"ו - 594 BCE			Pekah	פֶּקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ
ג' קס"ז - 593 BCE	Jotham	יוֹתָם		
ג' קפ"ג - 577 BCE	Ahaz	אָקו		
ג' קפ"ו - 574 BCE			Hoshea	הוֹשֵׁעַ בֶּן אֵלְה
561 BCE - ג' קצ"ט	Hezekiah	חִזְקּיֶּה		
ג' ר"ה - 555 BCE	עשרת השבטים	גלות של	End of the M	Ionarchy in Israel
ג' רכ"ח - 532 BCE	Manasseh	מְנַשָּׁה		
477 BCE - ג' רפ"ג	Amon	אָמוֹן		
ג' רפ"ה - 475 BCE	Josiah	יאשׁיָהוּ		
444 BCE - ג' שט"ז	Jehoahaz	יְהוֹאָחְז		
444 BCE - ג' שט"ז	Jehoiakim	יְהוֹיָקִים		
433 BCE - ג' שכ"ז	Jehoiachin	יהויָכין		
432 BCE - ג' שכ״ח	Zedekiah	צִדְקֹיֶּהוּ		
421 BCE - ג' של"ט	חורבן הבית וגלות יהודה		End of the Monarchy in Judah	